

sked fra Hæren og havde faaet offentlige, civile Stillinger. Den ene af disse, som blev omtalt af det ærede Medlem fra Løvelkredsen — og om hvem man kan læse i Tingets Forhandlinger, hvorfor jeg ikke skal trætte ærede Medlemmer med at gentage de ret graverende Sigtelser og Beskyldninger, som bleve rettede imod ham — er bleven ansat som Arrestforvarer; en anden er bleven ansat som Betsjant og en tredje som Konduktør; han er siden død ved et Ulykkestilfælde oppe i Nørre-Sundby. Men Spørgsmaalet om disse Personers Ansættelse i offentlige, civile Stillinger, — selv om det er sket, forinden Sagen blev fremdragen her — giver mig dog Anledning til at fremholde som min Opfattelse, at det vilde være heldigt, om de offentlige Autoriteter ikke, som i dette Tilfælde, give Sergenter Anbefalinger til offentlige, civile Stillinger, naar det dog maa være de overordnede vitterligt og bekendt, at vedkommende Personer i den Stilling, de hidtil have udfyldt, i alt Fald ikke have iagttaget den Ro og Beherskelse, som nu en Gang maa være given, naar Folk indtage offentlige Stillinger.

Den højtærede Justitsminister sagde i Anledning af min Bemærkning om Polakimporten, at det ikke var ham bekendt, at der var fremkommet Klage, men at han, i Tilfælde af, at der fremkom Klage, øjeblikkelig skulde skride ind. Den højtærede Justitsminister benyttede Lejligheden til at betone, at han med Glæde saa, at vitterlige Lovovertrædelser bleve meddelte ham; og han udtalte, at Folk trygt kunde henvende sig til Justitsministeren med Klage over, at de vare blevne behandlere mere eller mindre en canaille, naar de i en høflig Form havde henvendt sig til Embedsmænd; og han skulde da uopholdelig vide at skride ind. Jeg er den højtærede Justitsminister taknemmelig for disse Ord, som yderligere have faaet Vægt ved de Bemærkninger, som ere faldne fra Justitsministerens Side her i Salen i Dag, idet han gjorde opmærksom paa, at den Tid for stedse var forbi, da en Borgmester eller Politimester kunde føle sig som en lille Konge. Maa jeg først om Polakimporten sige, at da der hidtil ikke har foreligget nogen Klage, vil jeg paa nærværende Tidspunkt fremsætte en saadan. Jeg vil fremsætte den Klage, at denne Import af Polakker, som i stedse stigende Grad har faaet Indpas her i Landet, er foregaaet paa flere Steder i Landet i Uoverensstemmelse med den gældende Lovgivning paa dette Omraade. De

Regler, som gælde for Tilsynet med rejsende Udlændinge, ere ikke blevne iagttagne. Jeg har forespurgt paa en bestemt Jurisdiktions Kontor, og jeg har faaet oplyst, at Polakkerne der paa Egnen, som hørte ind under den paagældende Jurisdiktion, og som skulde have været anmeldte dertil, ikke ere blevne anmeldte, lige saa lidt som det tidligere har været sket. Jeg er tilbøjelig til at tro, at sligt ogsaa er Tilfældet andre Steder i Landet, hvortil der er kommet Polakker, og jeg vilde finde det rimeligt og naturligt, om der iagttoges de samme Regler, og at Lovene overholdes lige saa stærkt, hvor Talen er om Import af polske Arbejdere i Masse, som naar der er Tale om, at en enkelt Udlænding kommer hertil for tilfældig at søge Arbejde.

Den højtærede Justitsminister gjorde nogle Bemærkninger om min Henvendelse til ham angaaende Affæren oppe ved Allerup Bakker, og han bemærkede da, at det naturligvis var et Spørgsmaal, for hvilket han i meget høj Grad interesserede sig, og at han havde haft Lejlighed til forleden i Tinget at vise, at han interesserede sig derfor, ved sit Syar til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Men — ytrede den højtærede Justitsminister — det er et Forhold, hvor man skal være meget varsom med at skride ind; naar Talen er om at tage Børn fra Forældrene, maa man skride frem med den yderst mulige Varsomhed. Heri er jeg fuldt enig med Ministeren, men jeg maa hævde, at Forholdene deroppe i Allerup Bakker i Boel-Hannes Hjem vitterlig vare af en saadan Beskaffenhed, at der havde været Anledning for de offentlige Autoriteter for lang Tid siden, inden Drabet fandt Sted, til at skride ind. Naar jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, at der var nogle Landboere deroppe paa Egnen, der havde ytret deres Utilfredshed med, at Børnene vare komne paa Børnehjem, fordi de derved mistede den billige Arbejdskraft, som de havde i dem, var det ikke et Udtryk for min egen Erfaring, men det var den højtærede Biskop over Aalborg Stifts Udtalelse til mig, som jeg gengav, og som for øvrigt har været fremsat offentlig før. Men jeg skal over for dette konkrete Tilfælde, Boel-Hanne, blot sige endnu, at allerede Navnet jo antyder, at det er en løsagtig Kvinde. Denne Boel-Hanne har haft 11 uægte Børn. Man vil maaske sige, at hun har opdraget dem, men jeg mener, at man snarere kan sige, at hun har vanrøgtet dem. I det Øjeblik,